

Hodnocení diplomové práce

Jméno studenta:	Matěj Dražil
Název práce:	Čtvrtý díl Dějin sexuality Michela Foucaulta – Pokus o rekonstrukci
Druh práce:	bakalářská diplomová práce
Hodnotil:	Mgr. Martin Jabůrek, Ph.D.
Druh hodnocení:	posudek oponenta
Datum:	16. května 2016

Stupeň hodnocení:	A 1 výborně	B 1- výborně mínus	C 2 velmi dobře	D 2- velmi dobře mínus	E 3 dobře	F 4 nevyhověl
	☐	☐	☒	☐	☐	☐

Dílčí hodnocení:

	Stupnice						
Hodnocení (+)	A	B	C	D	E	F	Hodnocení (-)
Probíhaly konzultace *	☐	☐	☐	☐	☐	☐	Neprobíhaly konzultace
Znalost literatury k tématu	☒	☐	☐	☐	☐	☐	Neznalost literatury k tématu
Kriticky hodnotí zdroje	☒	☐	☐	☐	☐	☐	Nehodnotí použité zdroje
Dobrá struktura textu	☒	☐	☐	☐	☐	☐	Nevyhovující struktura textu
Argumentuje logicky správně	☐	☒	☐	☐	☐	☐	Neargumentuje logicky správně
Ucelený úvod a závěr	☐	☒	☐	☐	☐	☐	Nedostatečný úvod a závěr
Správný vědecký aparát	☐	☐	☐	☐	☒	☐	Nesprávný vědecký aparát
Kvalitní jazykové podání	☐	☐	☐	☒	☐	☐	Nekvalitní jazykové podání

* Vyplňuje jen vedoucí práce.

Kontrola plagiátorství:

Oponent nekontroloval práci v systému theses.cz.

Slovní hodnocení:

Matěj Dražil se ve své bakalářské práci pokouší o popis názorů Michela Foucaulta na ranně křesťanskou praxi ve vztahu k praktikám subjektivace. Opírá se přitom především o texty z posledních let Foucaultova života. Lze předpokládat, že pokud by Foucault stihl napsat čtvrtý díl svých *Dějin sexuality*, s velkou pravděpodobností by obsahoval právě také Foucaultovu analýzu ranně křesťanské náboženské praxe. To vede autora posuzované práce k tomu, že v návaznosti na některé historiky zabývající se Foucaultovým myšlením chápe svůj text jako pokus o rekonstrukci obsahu nenapsaného čtvrtého dílu *Dějin sexuality*.

Dražilův popis Foucaultových názorů se opírá o dostatečné množství primární i sekundární literatury a lze jej považovat za velmi zdařilý. Skutečnost, že Dražil vychází prakticky pouze z anglojazyčné sekundární literatury a pracuje s anglickými překlady Foucaultových děl, není v případě bakalářské diplomové práce nijak na závalu. Naopak autorovu obeznámenost s novější anglickou foucaultovskou literaturou je třeba vyzdvihnout. Pokud jde o českou sekundární literaturu, překvapuje mě, že autor sice pracuje s magisterskou diplomovou prací svého školitele Vladimíra Vodičky, ale ignoruje existenci jejího upraveného a rozšířeného, knižního vydání. (VODIČKA, Vladimír. *Kritika liberálního rozumu: Guvernamentalita Michela Foucaulta*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2014.)

Z hlediska struktury práce a jejího obsahu lze Dražilově bakalářské práci vytknout máloco. Snad jen to, že se autor ve snaze rekonstruovat a o rekonstruovaném referovat nesnaží být kritický. Mnohé z Foucaultových analýz křesťanství a křesťanské náboženské praxe jsou přinejmenším odvážné. Nabízí se otázka, nakolik jsou Foucaultovy analýzy a interpretace správné. Odlišují se od obvyklých analýz religionistů a historiků myšlení? Foucault například používá Tertullianův spis *De paenitentia* k ilustraci proměny křesťanského pojetí křtu, která je pro jeho vlastní argumentaci velmi důležitá (viz s. 45 Dražilovy práce). Neznamená však Tertullianův pozdější odklon od ortodoxie a příklon k montanismu, vyznačujícím se právě zesíleným mravním rigorismem, to, že Foucault ve skutečnosti neanalyzuje rané křesťanství, ale pouze jednu z jeho intelektuálních větví? Nebo dokonce to, že si Foucault ze všech církevních otců vybírá pouze ty, kteří se hodí do struktury jeho argumentace. Kladení podobných otázek v práci postrádám.

Z formálního hlediska musím práci označit za neuspokojivou. V Dražilově textu se vyskytuje nezanedbatelný počet překlepů a opomenutí. Za příznačné lze považovat to, že autor na titulním listu své práce uvádí chybné vrocení: 2013. V textu chybí písmena i celá slova. Vyskytují se dokonce i pravopisné chyby. Pečlivější přístup práce vyžaduje i ze stylistického hlediska a to především v pasážích, které autor překládá z angličtiny.

Nejproblematictější částí práce je poznámkový aparát. Autor vytváří poznámky pravděpodobně v Chicago style. Ve zpracování je však tolik problémů a chyb, že ve výsledku není původní norma vůbec k poznání. Problémem je, že se Dražil snaží původně americkou normu po svém upravit a počesit. Nahrazuje například anglické uvozovky českými. Činí tak ovšem pouze na začátku názvů textů v uvozovkách a vytváří tak v desítkách případů hybridní česko-anglické uvozovky. Nutno poznamenat, že přes všechny chyby, které se v poznámkovém aparátu vyskytují, jsou samotné poznámky přehledné a poskytují dostatečné množství informací o citované literatuře. Zbytečnou zátěž poznámkového aparátu, představuje pouze uvádění anglického znění Foucaultových textů. Vzhledem k tomu, že se zpravidla jedná o překlad z francouzštiny a nikoli o „originál“, jak Dražil

v poznámkách důsledně uvádí, nepřináší jejich publikace nic zásadního a dokládá pouze to, do jaké míry je autor práce schopen překládat anglický text.

Bakalářskou práci Matěje Dražila **doporučuji** k obhajobě a navrhuji ji hodnotit stupněm **C**.

V Olomouci 16. 5. 2016

Mgr. Martin Jabůrek, Ph.D.